

Významné medzníky pre Dobrovoľný hasičský zbor v Predmieri v skratke.....

V druhej polovici 19. storočia, keď sa začali zakladať dobrovoľné hasičské spolky v bývalom Uhorsku a zvlášť v Trenčianskej stolici, vznikol i Dobrovoľný hasičský spolok v Predmieri. História jeho založenia a vývoja je pestrá, hoci nie vždy je doložená písomným materiálom. Podľa tradície a kronikárskych záznamov myšlienka založiť hasičský spolok skrsla medzi obyvateľmi a iniciátorom bol vtedajší richtár Gál.

Písal sa rok 1875 a bol to prvý hasičský spolok v okrese Bytča a zároveň bol jediným spolkom v dedine.

Medzi prvých členov patrili okrem roľníkov, remeselníkov i notár, správca školy a prvá hasičská strekáreň sídlila pod lipami, kde sa uskladňovalo aj prvé hasiace náradie.

Na rovnošatu zvanú mundúr sa naši predchodcovia zmáhali ťažko. Zbierkami medzi sebou a s pomocou vtedajších pánov z kaštieľov a majiteľov panstiev v Hrabovom, Súľove a v Maršovej, ktorí ako uvádza kronika, obetovali pár zlatých na hasičské náčinie a oblečenie, získali prostriedky na prvú rovnošatu.

Hasiči boli známi svojou disciplínou a tvrdým polovojenským výcvikom, nakoľko prvý cvičiteľ Blua slúžil u vojska.

Funkcionári spolku sa dlhé roky nemenili, pretože mali dôveru domáceho obyvateľstva a všetkých hasičov.

Činnosť hasičov v 30-tich rokoch minulého okrem hasenia požiarov bola nasledovná : v sobotu večer zvolali trubači členov do hasičskej strážnice, kde prerokovali spolkové záležitosti, prečítali zápisnicu z poslednej schôdze a určil sa námet a miesto nedeľného cvičenia.

Keď sa pripravovali na súťaž, cvičili aj v týždni podľa pokynov okresného hasičského veliteľa na Pažitkách alebo pri obecných studniach.

V roku 1935 DHS v Predmieri dostal motorovú striekačku. Pri tejto príležitosti sa konala v obci veľká hasičská oslava.

Koniec vojny a rok 1948 znamenali i pre hasičov mnoho a stali sa z nich požiarnici. Požiarna ochrana ako zložka národného frontu sa stala celoštátne uznávanou a vládou podporovanou organizáciou.

Veľký rozkvet nastal i v Predmieri. Požiarnici dostali auto, novú výzbroj a mohli začať s výcvikom. História obvodových súťaží sa začala písať v roku 1952 a všeobecne môžeme povedať, že začali krásne roky požiarnikov v Predmieri. Boli úspešní široko ďaleko najviac a darilo sa im vo všetkom do čoho sa pustili sa im podarilo. Písali sa úspešné roky požiarnických súťaží.

V roku 1960 dostali požiarnici novú motorovú striekačku PS 16. Nadalej sa úspešne pracovalo s mládežou a členstvo v organizácii sa dedilo z otca na syna.

Aj keď v roku 1973 dostali požiarnici novú striekačku PS 12 a zúčastňovali sa súťaží aj nadalej zostávala prvoradou prácou v organizácii prevencia prevencia.

17. augusta 1975 sa v obci konala veľká oslava pri príležitosti 100. výročia založenia požiarnej organizácie v Predmieri. O úspechoch svedčí množstvo odovzdaných medailí a vyznamenaní. Pri tejto vzácnej príležitosti sa nezabudlo na tých ktorí písali históriu a tiež sa spomenulo, že za 100 rokov bolo v obci 12 požiarov, najväčší bol v roku 1921, kedy vyhorela polovica obce.

Po úspešnom hodnotení 100 ročného obdobia a veľkolepých oslavách nášho predmierskeho zboru, nastala jedna z ďalších kríz v organizácii. Členovia stárli a prílev mladých požiarnikov stagnoval. Boli to roky, o ktorých sa hovorí ako o rokoch smutných.

V roku 1981 nám bolo pridelené požiarnické auto – cisternová automobilová striekačka CAS 25. Tu je na mieste podotknúť, že je v zbrojnici bola až do roku 2006

Z tohto dôvodu bola nutná rekonštrukcia požiarnej zbrojnice, ktorá sa dokončila v roku 1984.

V roku 1982 bolo v organizácii 52 členov, členská základňa však bola bez mládeže. Do výcviku sa zapájalo jedno družstvo v mužskej kategórii. Preventívna činnosť sa sústredila na vytváranie hliadok v čase zberu úrody. Hlavným zdrojom príjmu bili brigády na JRD.

Začalo sa pracovať s mládežou: dve žiacke družstvá a jedno dorastenecké svedčili o tom, že požiarnici nabrali ten správny smer. V Predmieri sa po dlhom čase uskutočnilo obvodové kolo, kde družstvo obsadilo prvé miesto. Dorastenci dokonca získali 3. miesto na okresnom kole.

Rok 1985 bol rokom 110. výročia požiarneho zboru, Veľké oslavy na ihrisku, množstvo vyznamenaní a hlavne vyznamenanie pre organizáciu za príkladnú prácu hovoria sami za seba. Zahájili sme úpravu priestorov, ktoré nám pre klubovú činnosť poskytol MNV.

Popri všednej a opakovanej práci sa v roku 1986 objavila na VČS myšlienka založiť ženské požiarne družstvo. Myšlienka sa stala skutočnosťou a vďaka obetavosti Juraja Smolku v roku 1987 ženské požiarne družstvo vzniklo. Bol to významný medzník v našej histórii, ale vďaka ženám organizácia opeknela a niektoré sú jej členkami a oporami až dodnes.

Snahou ústredných orgánov ZPO bolo rozšíriť členskú základňu. V roku 1988 bolo organizovaných 90 členov, z toho 13 žien, avšak u mnohých bolo členstvo len pasívne.

Dobré meno organizácie sme potvrdili aj pri účasti v požiarne – športovej súťaži, na jej obvodnom kole sme vo všetkých jestvujúcich kategóriách : dorast, muži do 35 rokov, muži nad 35 rokov a ženy, obsadili prvé miesta. Pokračovala však doba nezáujmu o prácu s deťmi mládežou.

Zmeny v spoločnosti sa neprejavili v náraste záujmu o túto dobrovoľnú činnosť.

Do roku 1990 sme vstúpili s elánom a plánom spropagovať požiarnickú činnosť v našej obci pri príležitosti 115. výročia založenia našej organizácie. Po dlhšom čase sme v našej obci organizovali obvodovú súťaž. Po stovkách hodín tvrdej práce sme dokončili opravu pivničných priestorov a slávnostne sme otvorili nové klubové priestory.

Dokonca sa znížila členská základňa na 50 členov, stagnovala práca so ženami, chýbala mládež, ale hlavne chýbali obetaví členovia.

Až v roku 1994 prišla veľká výmena generácii, problémy zostali bokom a partia mladých ľudí dokonca so ženou vo vedení, začala s chuťou dobiehať čo sa dalo. Požiarnici sa pomaly opäť stávali pevnou súčasťou života obce, postupne boli aj ich schopnosti preverované ohňom. Začali vyhrávať súťaže, pracovať s deťmi a aj napriek nepriaznivej finančnej situácii hlavne nezabúdali na svoje poslanie.

V roku 1995 mala členská základňa 47 členov a jadro tvoril kolektív mladých ľudí, ktorí svoj voľný čas obetovali dobrovoľnej práci. DPZ v Predmieri získal pri oslavách 120. výročia založenia za svoju činnosť medailu „Za mimoriadne zásluhy“ a svojich zástupcov sme mali aj vo vedení okresnej organizácie v Žiline. Zahájili sme aj pohárovú súťaž o Putovný pohár obce Predmier, keď historicky prvými víťazmi boli muži z Jablonového. Historicky prvý titul „Zaslúžilý člen DPO SR“ získal v tom roku funkcionár- priekopník hasičstva v našom regióne - Rudolf Martinka – in memoriam.

Rok 1996 bol významným rokom v hasičskom hnutí, keďže sme sa po veľkých zmenách v územno-správnom členení stali malým okresom Bytča, ale s veľkým hasičským srdcom. Významne sme sa podieľali na budovaní okresu ale ani v obci sme nespali na vavrínoch. Už tradične sa zúčastňujeme cirkevných obradov, pripomíname si sviatok nášho patróna sv. Floriána účasťou na svätej omši, pracujeme s mládežou, kde sa nám pravidelne darí našu obec reprezentovať aj na Krajských kolách celoštátnej hry Plameň. V roku 1997 sme statočne bojovali s vodou, keď veľké záplavy pripravili ťažké chvíle pre celú obec. V roku 1999 sme zaznamenali veľký úspech, keď naše dorastenky obsadili na Krajskom kole súťaže v Liptovskom Mikuláši síce 2.miesto, ale prelialo sa veľa slz, lebo víťazstvo uniklo ozaj len o malý krôčik. V roku 2000 sme zahájili tradíciu stavania „mája“ pri zbrojnici. Zanechali sme za sebou tisícročie ako zbor, ktorý je slušne materiálne vybavený a dokáže bojovať nielen so stálymi finančnými problémami, ale aj s ohňom a vodou. Našu akcieschopnosť uľahčujú aj hydranty v obci.

Do nového letopočtu sme stúpili veľmi hrdó a významným bolo v roku 2001 aj výročné valné zhromaždenie, keď nám prišiel vtedajší viceprezident DPO SR udeliť čestnú zástavu DPO SR. Toto najvyššie hasičské ocenenie bolo zadost'učinením všetkým nám, ktorý sme spolu trávili

veľa voľného času na úkor vlastných rodín. Mohli sme hrdo konštatovať, že pri ťažkých podmienkach, hlavne finančných, je zázrak skutočnosť ako fungujeme. Dosiahnuté úspechy boli úspechmi spoločnými. Opäť nás skúšajú požiare a rok 2003 bol mimoriadne náročný, nakoľko aj stav zbrojnice bol havarijný- zatekalo cez strechu, tiež garážové dvere boli v nevyhovujúcom stave. V tomto roku sa konal 1. hasičský ples a tiež sme priviezli 1. miesto žien zo súťaže v družobných Čereňanoch.

Práce na oprave strechy zbrojnice sa podarilo zrealizovať až v jeseni roku 2004.

V roku 2005 sme si pripomenuli 130 rokov od založenia nášho zboru veľkými oslavami a tiež od tohto výročia stojí pri zbrojnici socha nášho patróna sv. Floriána, ktorú nám daroval vtedajší správca farnosti. Zlatým písmom sa do kroniky zapísala udalosť keď po 10- tich rokoch opäť máme v Predmieri „ Zaslúžilého člena DPO SR“ a titul získal Jozef Repa.

Ďalšie obdobie môžeme nazvať úspešným, v roku 2006 nám začala v zbrojnici parkovať AVIA, aj keď staršia, ale pre nás výnimočná až do dnešných dní. V roku 2007 sme zahájili spoločne s hasičmi z okrsku č. 1 okrskový odber krvi a naplníme takto svoje humánne poslanie bez prerušenia pravidelne každý rok. Tiež nás postihla veľká víchrica, ktorá nám preriedila park pri zbrojnici.

V roku 2008 sme začali organizovať pre naše deti Mikulášske besiedky, ktorým vždy predchádzalo rozsvietenie stromčeka pri zbrojnici a začali sme písať históriu aj v organizovaní nočnej hasičskej súťaže. Ďalší rok 2009 bol rokom požiarov a pri jednom vyhasol aj ľudský život. Tiež sme spoločne plesali, fašiangovali a venovali sa údržbe techniky a obnove priestorov hasičskej pivnice. Tradičný vrchol sezóny – hasičská súťaž o Putovný pohár obce Predmier bola poznačená nepriaznivým počasím počas dňa, ale aj v noci a dážď ustal až ráno, keď vyšlo slnko a my sme začínali tradičné upratovanie.

Rok 2010 môžeme označiť za rok veľkej vody, nakoľko povodne v tom roku úradovali až počas troch období a zatienili všetko pozitívne v tom roku. Poďakovanie za záchranárske práce sme dostali priamo od Prezidenta DPO SR. Skromne sme si tiež na svätej omši pripomenuli 135 rokov od založenia nášho zboru v Predmieri, ale od obce sme dostali obrovský dar. Slávnostne nám správca farnosti požehnal našu novú zástavu, hrdo sa s ňou hlásime k nášmu patrónovi sv. Floriánovi , keď hlavným motívom na zástave je jeho podobizeň z bočného oltára vo farskom kostole. Ešte jedna významná udalosť stojí za zmienku, náš člen Juraj Smolka prevzal na úrade vlády rezortné vyznamenanie MV SR III. stupňa.

Konečne pokojné obdobie roka v ďalších rokoch, aj keď prerušené lesným požiarom, ale sme sa intenzívne venovali preventívnym prehliadkam, úprave parku pri zbrojnici, osadili sme lavičky na odpočinok, pustili sme sa do náročnej nej rekonštrukcie veľkej garáže, čo sa aj

podarilo. S našou mládežou a deťmi sme sa vybrali na dvojdňovú expedíciu „ Po stopách dráčika“, ktorá si hneď našla pevné miesto v našich akciách. Naše hasičské súťaže počas tretej augustovej soboty sme zjednotili pod priliehavý názov Hasičská sobota a v jednotlivých kategóriách sme počas dňa privítali na štarte 100 súťažných družstiev.

Rok 2013 charakterizujeme ako rok mimoriadny, nakoľko sme po rokoch plánov bez výsledkov, konečne zahájili nadstavbu hasičskej zbrojnice. Popri bežných činnostiach dospelých aj mládeže, cestami po súťažiach a organizovaní našej hasičskej soboty, boli práve práce v zbrojnici absolútnou prioritou. Bolo to veľmi náročné obdobie, ktoré preverilo silu našej hasičskej rodiny, nakoľko väčšina prác sa zrealizovala svojpomocne a obec hradila náklady na materiál. Tiež máme medzi sebou ďalšieho zaslúžilého člena. Tento mimoriadny titul v DPO SR prevzal Peter Kučera

Rok 2014 bol historickým rokom v celom hasičskom hnutí, keď 1.4.2014 nadobudol účinnosť zákon o DPO a hasičské zbory sa dostali do systému financovania zo strany štátu. Je to pre nás obrovský záväzok a zodpovednosť.

Významné výročie, ktoré nás v roku 2015 čakalo sme začali oslavovať už na hasičskom plese. Veľké oslavy 140. výročia založenia sme zorganizovali aj s požehnaním obnovenej sochy a hlavne novej zbrojnice v mesiaci máj. Počas roka sme ešte veľmi intenzívne doťahovali milión detailov na našej stavbe. O putovný pohár obce u nás hasiči bojovali už po 20-ty krát . Hasičská sobota sa presťahovala do školského areálu a pripravili sme aj kultúrny program a posunuli akciu zameranú na šport omnoho ďalej.

Úplný začiatok roka 2016 patril slávnostnej kolaudácii hasičskej zbrojnice, keď sme priestory sprístupnili aj obyvateľom obce. Chceli sme sa pochváliť, veď máme byť na čo hrdí.

Počas roka nás ešte čakala úprava vonkajšieho areálu, ktorý bol zničený pri prácach , výstavba chodníkov, aby bolo všetko dokonalé. Venovali sme sa aj športovej príprave, cestovali sme po Slovensku a aby nám stavebný ruch nechýbal, neskoro v jeseni sme zahájili výstavbu garáže pri športovej hale, lebo zbrojnica aj keď vynovená a väčšia, nám už začala byť malá.

V roku 2017 nás cvičilo množstvo malých požiarov, dokončovali sme garáž a stavebné úpravy v areály školy, aby sme mali lepšie podmienky pre organizovanie súťaží, uvarili sme tradičný vianočný punč. V roku 2018 vstúpil do povestnej hasičskej siene slávy a prevzal titul Zaslúžilý člen DPO SR ďalší náš člen Juraj Smolka. Hasič skromným duchom, veľkým srdcom a ešte väčší svojím príkladom a celoživotným zánietením. Rok pokračoval niekoľkými zásahmi pri požiariach, ale aj tradičnými aktivitami, ale tiež hlavne prácou s mládežou a deťmi a naše 3 družstvá zapojené do okresných súťaží priviezli zhodne rovnaké ocenenia za 2. miesta, čo nás potešilo. A vrchol roka určite patril Hasičskej sobote, bohatému programu, na ktorý sme do

obce prilákali tisíce návštevníkov počas celého dňa. Na oslavách 825. výročia prvej písomnej zbierky bol ocenený aj náš Juraj Smolka za svoje celoživotné poslanie hasiča. Záver roka patril aj peknej myšlienke a pri hasičskej zbrojnici nám svietil adventný veniec.

Máme pred sebou množstvo plánov a snov, nezaháľame a stále sme verní svojmu poslaniu a tradíciám, ktoré si nesmerne vážime. V duchu hesla Bohu na slávu a bližnému na pomoc končíme aj tento krátky popis našej histórie.

Spracovala : Monika Mináriková